Súd:	Krajský súd Žilina
Spisová značka:	7CoCsp/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5322201393
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Mária Kašíková
ECLI:	ECLI:SK:KSZA:2023:5322201393.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom G. X, N., proti žalovanej: O. O., rod. O., nar. X.X.XXXX, bytom P. P., XXX XX P., o zaplatenie 51,75 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/19/2022-42 zo dňa 8. septembra 2022, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 51,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 3.12.2019 do zaplatenia.

Žalobcovi voči žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu v celom rozsahu a žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Mal za preukázané, že dňa 6.12.2017 uzavrel právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a. s. so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver 1 347 eur na nákup tovaru: čierna technika - LG 43UJ634, biela technika - SAM RB37J5025 za kúpnu cenu 1 347 eur s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 12,13 %, RPMN 12,13 %, priemernou hodnotou RPMN 14,01 %, odplatou 12,13 %, najvyššou prípustnou výškou odplaty 20,56 %, celkovými nákladmi spotrebiteľa 134,80 eur, termínom konečnej splatnosti 20.8.2019, dobou trvania zmluvy 20 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy, splatnosťou prvej splátky 20.7.2018 a splatnosťou ďalších splátok do 20. dňa v mesiaci. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver uhradiť v 20-ich mesačných splátkach po 74,09 eur. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že vykonala úhrady v celkovej výške 1 430,05 eur a zmluva bola vypovedaná 19.11.2019, pričom posledná úhrada bola vykonaná 17.9.2020. Úverovú zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a právny vzťah založený medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou predmetnou zmluvou ako spotrebiteľský vzťah v zmysle § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. Preskúmaním zmluvy zistil, že táto je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve uvedený údaj „doba trvania zmluvy 12 mesiacov (poznámka odvolacieho súdu, správne malo byť 20 mesiacov) alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“ je nejasný a neurčitý, keďže nie je uvedený presný časový údaj. Spotrebiteľ z tak označeného údaju nemôže presne vedieť, akú dobu bude zmluvný vzťah trvať. Dodávateľ si v istom zmysle protirečí, keď v zmluve uvádza, že termín konečnej splatnosti úveru je 20.8.2019 a doba trvania zmluvy je do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Chýbajúci jasný a určitý údaj o dobe trvania zmluvy spôsobuje absenciu riadneho údaja o dobe trvania zmluvy v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Z toho dôvodu považoval úver

za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., a nakoľko úver bol poskytnutý vo výške 1 347 eur, žalovaná uhradila celkom 1 430,05 eur, teda na predmetný úver zaplatila viac, ako bol poskytnutý. Z tohto dôvodu žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), nakoľko však žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne nevyplývajú, rozhodol, že jej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Rozhodnutie považuje za nesprávne a zistenie súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere neobsahuje dátum trvania zmluvy, je nesprávne. V zmluve o úvere bola doba trvania zmluvy vymedzená 20 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Takéto vymedzenie v základných náležitostiach zmluvy v článku s označením „Spôsob financovania“, ako aj v článku 7 bod 7.1. s označením „Skončenie zmluvy“, právo klienta na odstúpenie od zmluvy, predstavuje jasný, zrozumiteľný spôsob označenia doby trvania zmluvy, v zmysle ktorého sa zmluvný vzťah založený zmluvou končí splnením všetkých záväzkov klienta zo zmluvy. V prípade riadneho plnenia zmluvných povinností žalovanou by zmluvný vzťah trval do termínu konečnej splatnosti úveru k 20.8.2019. Žalovaná ako spotrebiteľka disponovala informáciou o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, čím bol dodržaný § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. a dosiahnutý tak cieľ sledovaný týmto ustanovením zákona. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že bude žalobe vyhovené a priznaný mu nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 51,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 51,75 eur od 3.12.2019 do zaplatenia a priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie na základe zmluvy o postúpení pohľadávok k 16.9.2022 spoločnosť S., a.s. postúpila pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, IČO: 35 831 154 a zároveň podala návrh na pripustenie zmeny v zmysle § 80 CSP, o ktorom návrhu bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoCsp/63/2022-84 zo dňa 02.02.2023 v spojení s opravným uznesením č. k. 7CoCsp/63/2022-92 zo dňa 20.02.2023.

6. V preskúmavanej veci súd prvej inštancie ustálil, že v zmluve o úvere absentuje podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., a to doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Oboznámením sa s obsahom spotrebiteľskej zmluvy vyplýva, že termín konečnej splatnosti bol určený na deň 20.8.2019 a doba trvania zmluvy 20 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.7.2018 a splatnosť ďalších splátok vždy k 20. dňu v mesiaci a počet splátok bol dohodnutý na 20. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie však má za to, že takýto spôsob určenia dátumu konečnej splatnosti a doby trvania úveru je postačujúci. Podľa názoru odvolacieho súdu formulácia o dobe trvania zmluvy (20 mesiacov) je dostatočne zrozumiteľná na to, aby si aj priemerný spotrebiteľ mohol ľahko stanoviť dobu trvania zmluvy a napokon aj termín konečnej splatnosti na deň 20.8.2019 obsahuje v sebe dostatočnú informáciu o dobe trvania spotrebiteľského úveru, teda žalovaná ako spotrebiteľka mala dostatočnú informáciu o dobe trvania zmluvy v prípade dodržania všetkých podmienok, ktoré v nej boli dohodnuté. To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku bola časovo ohraničená. Pokiaľ v zmluve bola dohodnutá i doba trvania v zmysle „alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“, jednalo sa o termín v prípade, že žalovaná nesplní podmienky dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve.

7. Tento názor je vyslovený aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/277/2021 z 21.04.2022, keď v odôvodnení konštatoval : „V rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/69/2020 zo dňa 30. novembra 2021, týkajúcom sa podobnej skutkovej a právnej problematiky najvyšší súd dospel k záveru, že ,,25. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom

do 30. apríla 2018, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018 nemožno od dodávateľov (veriteľov) žiadať, aby v nich uvádzali presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádzalo tento pojem („termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru"), je za použitia eurokonformného výkladu práva možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len vyjadruje požiadavku na uvedenie „dĺžky, či doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere". 26. Podľa názoru dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, tak ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. c) Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica"). 27. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je nutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala okrem doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dokonca v podobe konkrétneho dátumu. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie v o vzťahu k u každej náležitosti (t. j. k d o b e trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere" v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c) Smernice. 29.1. Správnosť vyššie uvedených záverov dovolacieho súdu týkajúcich sa eurokonformného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 (v znení v dobe uzavretia zmluvy, aktuálne ustanovenie § 9 ods. 2 písm. d)) potvrdzuje nielen samotné znenie účinného zákona č. 279/2017 Z. z., ale a j jeho dôvodová správa, v ktorej s a uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku a zabezpečenie súladu so Smernicou. V zmysle Rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice, a to vzhľadom k tomu, že touto Smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice je uvedené, že ,,členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice") Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) Smernice, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57. Rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) Smernice by sa nemalo podľa bodu 58. Rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Ak by predmetné ustanovenie bolo ponechané v zákone č. 129/2010 Z. z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených Smernicou. Súčasne zákon neobmedzuje veriteľa v tom, aby nad rámec zákona dohodol so spotrebiteľom doplnenie ustanovení, ktoré pomáhajú spotrebiteľovi pochopiť rozsah jeho záväzku. V záujme každého veriteľa, ktorého zámerom je zodpovedné podnikanie a poskytovanie spotrebiteľských úverov, je poskytnutie čo najkomplexnejšieho rozsahu informácií."

Dovolací súd zo spisu zistil, že na základe úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX. uzatvorenej stranami sporu 09. mája 2012 bol žalobkyňou žalovanej poskytnutý bezúčelový úver vo výške 6.800,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 14,9 %, s ročnou percentuálnom mierou nákladov (RPMN) 16,78 %, priemernou hodnotou RPMN 12,45 % a celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom vo výške 13.314,- eur, s mesačnou splátkou 108,96 eur, splatnou v 11. deň v kalendárnom mesiaci. Klient sa zaväzuje, že celý úver s príslušenstvom bude uhradený do 120 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy, pričom banka vykoná poslednú splátku v deň uvedený v bode 5.2. (v 11. deň kalendárneho mesiaca) posledného mesiaca tejto lehoty.

Dovolací súd má za to, že priamo v texte predmetnej úverovej zmluvy v rámci bodov 5 je podľa dostatočne jasne, určito a zrozumiteľne definovaný termín splatnosti 1. splátky a rovnako je z tohto bodu zrejmý aj dátum konečnej splatnosti úveru, t. j. poslednej úverovej splátky, a to aj pre priemerného spotrebiteľa, t. j. 120 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy.

V zmysle vyššie uvedeného teda eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení v dobe uzavretia zmluvy umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné uvedenie požadovaných informácií vo vzťahu ku každej náležitosti (t. j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom

úvere" v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c) Smernice, v zmysle ktorého zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere.“

8. Na základe takéhoto právneho posúdenia veci potom, vychádzajúc zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a následne aj nesprávne rozhodol, vzhľadom na to, že predmetná zmluva obsahuje podstatnú náležitosť zmluvy, a to dobu trvania spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., a preto nie je možné ju považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú. Žalobca má nárok aj na zvyšok uplatnenej žalovanej sumy. Podľa § 388 CSP preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 51,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 3.12.2019 do zaplatenia, keď vychádzal z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

9. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, rozhodoval opätovne aj o trovách celého konania podľa § 396 ods. 2 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto v zmysle § 255 ods. 1 CSP mu voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle § 262 ods. 1 CSP.

10. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
(§ 420 CSP)
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)